

Obsah

Redakcia - 3

Nemožné je priestor Božieho pôsobenia.

Formácia - 4

Veľká symfónia modlitby k jubileu cirkvi: 2. *“Dávajte si pozor na to, čo počujete!” Modlitba a Božia vôľa.*

Abeceda rodiny - 6

Ešte stále o láske.

Saleziánski blahoslavení a svätí - 7

29. október - *Michal Rua, Saleziánsky kňaz, blahoslavený.*

Smerovanie Združenia Márie Pomocnice - 10

Da mihi animas v ADMA: *obrana kresťanskej viery.*

Usmernenia - 11

Spomienka na Máriu pomocnicu kresťanov 24. dňa v mesiaci: *Usmernenia.*

Rodinná kronika - 11

- Mjanmarsko: ADMA začala pôsobiť v krajine.
  - Duchovné cvičenia Materského strediska ADMA.
  - Kongres Márie Pomocnice vo Fatime.
  - Nová rubrika: Odpovede Materského strediska ADMA.
  - Svätá omša za zosnulých členov združenia ADMA.
-

Úmysel modlitieb na tento mesiac - 13

Za spoločnú misiu.

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KREŠŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. Vpredmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina). *Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.*

Nemožné je priestor Božieho pôsobenia

Drahí bratia a sestry

vstupujeme už do plného prúdu nového pastoračného roka, ale dovoľte nám urobiť ešte krok späť a pripomenúť si IX. medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov, ktorý sa konal vo Fatime pod heslom "Dám ti učiteľku" na pamiatku sna dona Bosca z deviatich rokov, ktorý bol začiatkom a inšpiráciou celého jeho poslania.

Vo Fatime sme sa stretli z mnohých krajín, a kontinentov. Každý z nás so svojím vlastným príbehom a skúsenosťou, každý so svojou vlastnou cestou, ale všetci sme tam boli povolani a chcení Máriou a zjednotení skutočnosťou, že sa cítime byť súčasťou toho sna, z ktorého sa zrodila saleziánska rodina.

Do Fatimy sme prišli všetci ako súčasť toho sna, ale určite sme Márii priniesli aj nejaký náš sen, niečo, čo môžeme ponúknuť a s niečím, o čo môžeme prosiť tú, ktorá je matkou a učiteľkou. Určite sme jej zverili všetko, čo je nám v srdci najdrahšie: naše deti, rodiny, priateľov, trpiacich, chorých, naše plány, naše spoločenstvá, ADMU i celú saleziánsku rodinu.

Boli to intenzívne dni modlitby, plné radosti, hlbokých myšlienok. Chceme sa ešte raz poďakovať Márii za tento obrovský dar a tiež všetkým, ktorí tento krásny kongres umožnili. Z mnohých vzácných príhovorov a svedectiev si chceme pripomenúť dve, ktoré ako dúfame, budú viesť našu cestu a naše rozhodnutia.

Ako prvé si pripomenieme slová dona Andrea Bozzola, ktorý nám vo svojom komentári k snu pripomenul, že "hoci biblické postavy svedčia o tom, že Boh ich očaril a pritiahol k sebe, predsa v okamihu povolania sa zdajú byť viac váhavé a plné strachu, lebo sa ocitajú pred niečím, čo ich presahuje a nie sú schopní len tak bezhlavo sa vrhnúť do dobrodružstva ich poslania. Zmätok, ktorý malý Janko Bosco prežíva vo svojom sne, sa zdá byť podobným zážitkom. Vyplýva to z paradoxného charakteru poslania, ktoré mu bolo pridelené a ktoré neváha definovať ako "nemožné" ("Kto ste, že žiadate odo mňa také nemožné veci?) ... z toho vyplýva, že požiadavka nemožného sa tu neodohráva na úrovni prirodzených schopností, ale skôr na úrovni toho,

čo možno zahrnúť do horizontu reálneho, čo možno očakávať na základe vlastného obrazu sveta, čo spadá do hranice skúsenosti. **A práve za touto hranicou sa otvára oblasť nemožného, ktorá je však, z biblického hľadiska priestorom Božieho pôsobenia."**

Vskutku, nezabúdajme, že Bohu nič nie je nemožné, že ten sen bude živý a prinúti znova snívať. "Pane, žiadaj odo mňa čo chceš, ale daj mi to, o čo žiadaš," povedal svätý Augustín. Takže odvaha, disponibilita a nádej v oživovaní života našich skupín, v ponúkaní našej disponibilita slúžiť pre dobro tých najslabších a najkrehkejších.

Ako druhý sme vybrali príhovor vikára dona Stefana Martoglia, ktorý začal svoju záverečnú reč týmito slovami: *"Po tom, čo sme počuli a zažili, si beriem slovo, aby som znovu potvrdil akt osobného i inštitucionálneho odovzdania sa podľa srdca dona Bosca a viery Cirkvi. Uzavrime tieto naše dni jedným z duchovných aspektov, ktorý don Bosco vnímal a prežíval ako dôležitý, tak pre jeho osobný život, ako aj pre jeho prácu: jeho mariánsku úctu, jeho vzťah k Márii. Zverujeme sa do Máriiných materských rúk. Tu, teraz, na tomto svätom mieste Máriinej prítomnosti, ju prosíme, aby to, čo sme tu žili, modlili sa a počúvali, prinieslo ovocie v živote "* a pokračuje: **"Ludová zbožnosť je piatou esenciou, podstatou, syntézou skúsenosti stáročí, ktorá je nám prinášaná ako dar a ktorú si musíme privlastniť"** a opäť pripomínajúc, že *"Mária je v živote dona Bosca vnímanou, milovanou, aktívnu a podnecujúcou prítomnosťou, zameranou na veľkú úlohu večnej spásy a svätosti. Cíti ju blízko a zveruje sa jej, necháva sa viesť po cestách svojho povolania (sníva o nej, "vidí" ju). Je činnou prítomnosťou: tá, ktorá sprevádza, podporuje, vedie, povzbudzuje; tá, ktorá mu bola daná: "Dám ti Učiteľku, pod ktorej vedením sa môžeš stať múdrom, a bez ktorej je všetka múdrosť bláznovstvom."*

Dôrazne potvrdzujeme našu osobnú dôveru a spojenie s Máriou. ADMA je osobitným spôsobom žiadaná, aby zachovávala tieto formy ľudovej zbožnosti a tú jednoduchú a práve preto hlbokú nábožnosť, ktorá nám umožňuje žiť v prítomnosti Márie, s Máriou doma, s Máriou v našich rodinách.

Prítomnosť Márie, ktorú nám pripomína don Stefano "povzbudzuje, aby sme žili vedome v Božej prítomnosti a prežívali plnosť tohto vzťahu: **"Pri pomyslení na prítomného Boha / daj nech pery, srdce, myseľ / i cnosti nasledujú cestu / Ó, veľká Panna Mária. /kňaz Gio Bosco" (modlitba napísaná svätcom pod jednou z jeho fotografií)"**

Prajeme vám všetkým požehnané napredovanie na ceste.

Don Gabriel Cruz Trejo, SDB
Animatore Spirituale ADMA Valdocco.
Renato Valera,
Presidente ADMA Valdocco.

Formácia

Veľká symfónia modlitby k jubileu cirkvi:

2. "Dávajte si pozor na to, čo počujete!"

Modlitba a Božia vôľa

Kresťanským ideálom je konať Božiu vôľu "ako v nebi, tak i na zemi"! Ale keď sme ponorení do vecí a slov sveta, rozpoznanie a uskutočňovanie Božej vôľy si vyžaduje námahu rozlišovania. A rozlišovanie sa uskutočňuje v podstate vo svetle Slova. Medzi najkrajšie stránky evanjelia o rozlišovaní patrí podobenstvo o rozsievaní v Markovom evanjeliu. Je to podobenstvo, ktoré sa bežne nazýva podobenstvom o "rozsievačovi", aby sa zdôraznilo Božie pôsobenie; alebo "semene", aby sa do popredia dostala vnímavosť človeka; alebo nakoniec "sejby", zahŕňal prácu rozsievača a stav pôdy, na ktorej pracuje. Ježiš nás tu núti zamyslieť sa nad dôležitosťou *nášho počúvania a spolupráce*. u sa Slovo stáva princípom rozlišovania, ktorý si vyžaduje pristupovať k nemu nielen intelektuálne, ale aj, a ešte, praktickejšie: vždy platí, že v Božích veciach je viac tešiť sa z Božích vecí, než mať o nich veľké poznanie, dôležitejší je život, než porozumenie, robiť dobro a strániť sa zla je dôležitejšie než len vedieť ich rozoznať.

V tomto podobenstve je zřejmé spojenie medzi modlitbou a Slovom. Je totiž zahrnuté medzi dve odporúčania týkajúce sa "krízy" Slova, totiž skutočnosti, že Božie slovo je zároveň **obrou zvestou** aj **súdom**, a skutočnosti, že človek nie je vždy naklonený počúvať ho: "Počúvajte... Venujte pozornosť tomu, čo počujete... Kto má uši na počúvanie, nech počuje... A ak nerozumiете tomuto podobenstvu, ako budete schopní pochopiť všetky ostatné podobenstvá?". V centre je tá najdramatickejšia vec, dokonca ťažko pochopiteľná: "Bolo vám zverené tajomstvo Božieho kráľovstva; Na a druhej strane tým, ktorí sú vonku, je všetko vyložené v podobenstvách: "Lebo hľadía, a nevidía, počúvajú, a nepočujú, ani

nechápu." Potom pochopíme, že rôzne typy pôdy, o ktorých hovorí podobenstvo, sa nevzťahujú na našu morálku (čistú a nečistú, spravodlivú a hriešnikov, vodcov alebo okraja spoločnosti), ale práve na naše počúvanie Slova, kde je dôležité *nielen počuť, ale aj počúvať, a to s osobitnou pozornosťou*, pretože Slovo prináša ovocie, ak nás núti zmeniť našu mentalitu. Ak to zmení spôsob, akým hodnotíme, posudzujeme a konáme. Ak sa to stane – hovorí Ježiš – pôjdeme od dobrého k lepšiemu, inak od zlého k horšiemu: "kto má, tomu sa pridá, kto nemá, vezme sa mu aj to, čo má".

V každom prípade, **základným poslaním podobenstva je poslanie radosti**. To možno pochopiť zo záveru, kde Ježiš zdôrazňuje nadbytok úrody: "Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú, a iné tridsaťnásobnú." Poučenie z podobenstva nakoniec spočíva v tom, že *napriek zdanlivému sklamaniu a neúspechu* Ježišova služba určite prinesie nádherné ovocie.

To platí aj pre naše poslanie nedokonalých učeníkov: veľká časť práce sa stratí, mnohí budú tí, ktorí ju z tisícich dôvodov nepochopia a neprijmú, a predsa si môžeme byť istí, že naše úsilie nakoniec prinesie ovocie, a to hojné ovocie.

Tu si všimneme *Ježišov realizmus*. Podobenstvo je v tomto zmysle veľmi pochopiteľné. Máme tu normálny príbeh farmára: seje striedmo a nevyhnutne sa, z rôznych dôvodov, stratí veľa osiva. Vtáky, ostružiny a kamenistá pôda sú typické pre ťažkosti roľníka. Prevláda však optimizmus: žiadny roľník nezúfa nad zbytočnou prácou a stratou osiva, pretože to očakáva, a napokon, ešte vždy môže mať veľmi dobrú

úrodu. Aj my sme povolaní byť veľmi realistickí: nie je zrejmé, či je to dobrá pôda, nie je samozrejmé, že sme dobrou pôdou; nie je samozrejmé, že sme sa skutočne stretli s Ježišom a rozpoznali sme v ňom nášho Pána, nie je samozrejmé, že naši synovia a dcéry si jasne a rozhodne zvolia cestu viery. Vyžaduje si to čas, niekedy celý život, naše príbehy sa skladajú z príležitostí a pokušení, pádov a vzkriesení.

Treba tiež poznamenať – čo je v našej spoločnosti založenej na výkone veľmi dôležité – že príbeh Slova a modlitby je procesom rastu: siatie, klíčenie, dozrievanie, prinášanie ovocia. Akoby chcel povedať: nejde o to, aby sme pochopili všetko a okamžite, alebo o to, aby sme boli vždy úspešní *rozhodujúce je byť dobrým základom*: Dokonca aj metafora štyroch pôd je v konečnom dôsledku dynamická: z času na čas sme raz jedno, raz druhé, v niektorých veciach sme nehostinní, v iných vyprahnutí, v iných rozrušení, v iných prijímajúci a plodní.

Aby sme objasnili význam týchto štyroch pôd, sledujme Ježišovo vysvetlenie: **1.** Sú ľudia, ktorí počujú Slovo, ale satan ich oň pripravuje: je to zem pozdĺž cesty, kde vták vyzobe zrno skôr, ako by padlo do zeme; **2.** Sú ľudia, ktorí počujú Slovo a radujú sa z neho, ale v súženiach a prenasledovaní pochybujú: sú skalnatou pôdou, kde semeno nezapúšťa korene. **3.** Sú ľudia, ktorí počujú Slovo, ale sú tak naviazaní alebo ustarostení o svet, že Slovo zostane udusené: sú pôdou, kde semeno nevyklíči; **4.** Sú ľudia, ktorí počujú Slovo, prijímajú ho a prinášajú ovocie: je to pole s dobrou pôdou, ktorá prináša hojné, ba až prekvapujúce množstvá úrody (v.20)

Čím viac sa duša oslobodí od toho, čo jej prekáža počúvať, tým viac sa *dostáva do popredia práca rozlišovania*. Tu bolo v Cirkvi objavených mnoho múdrych skutočností. Pripomeňme si niektoré základné: **1.** Dobrý duch nás vedie k tomu, aby sme uznali, že Ježiš je Pán, a aby sme si v živote volili tie skutočnosti, ktoré sú podľa evanjelia; **2.** Dobrý duch nás vedie k tomu, aby sme nespôsobovali rozdelenia a nenarušovali lásku; **3.** Dobrý duch nás oslobodzuje od pýchy a sebeckva, zatiaľ čo rastie pokora a dobročinná láska, dáva vzrastať božským čnostiam: viere, nádeji a láske. Takže: keď máte nejakú inšpiráciu, dobre si všimajte, kam vás vedie; **4.** Dobrý duch je zdrojom radosti a pokoja, inšpirácie a útechy, odstraňuje prekážky a vstupuje odvahu, zatiaľ čo zlý duch prináša zármutok a znepokojenie, privádza nás k falošným úvahám a ponára do bezútešnosti, zveličuje prekážky a vedie k sklúčenosti; **5.** Majte na pamäti, že v úteche nás

vedie a nám radí dobrý duch, v bezútešnosti je to viac zlý duch. Preto nie je dobré v stave bezútešnosti robiť nejaké veľké zmeny, treba zostať pevný vo svojich predsavzatiach a rozhodnutiach a vytrvať v modlitbe, byť trpezlivý, avšak v čase útechy sa treba hýbať! Strach nie je nikdy súčasťou duchovnosti: lebo "v láske niet strachu". Okrem toho v čase útechy je potrebné zostať pokorný, zatiaľ čo v bezútešnosti je potrebné cítiť sa silný!

Aby sme išli hlbšie, majme na pamäti *štyri pravidlá* sv. Ignáca, ako urobiť správnu voľbu: **1.** Prvým je, že láska, ktorá ma poháňa a núti vybrať si to a to, pochádza zhora, z Božej lásky, takže ten, kto si vyberá, cíti, že tá láska, ktorú má vo väčšej, či menšej miere k tomu, čo si zvolil, je súčasťou lásky venovanej len svojmu Stvoriteľovi a Pánovi ... **2.** Ak si predstavíte človeka, ktorého ste nikdy nevideli ani nepoznali, a ktorému prajete všetku dokonalosť, zväzte, čo by ste mu povedali, aby urobil, a vyberte pre neho to, čo by bolo na väčšiu slávu Boha, nášho Pána, a pre väčšiu dokonalosť jeho duše, a potom dodržte tieto odporúčenia vy sami... **3.** Zväzte ako by ste sa správali, keby ste vedeli, že ste tesne pred smrťou, to čo by ste robili vtedy, na pokraji smrti, robte, pre také správanie a postoje, ktoré objavíte sa rozhodnite a pevne sa ich držte a riadte sa nimi; **4.** Vžite sa do toho, že stojíte pred Božím súdom, a takto pred Bohom, ktorý súdi sa rozhodujte o veciach, ktoré riešite. A rozhodnutie, ktoré vám príde prijmite a riadte sa ním teraz, a tak budete prežívať veľký pokoj a radosť.

Roberto Carelli, SDB

Abeceda rodiny

Ešte stále o láske

Samozrejme, o láske by sa dalo ešte veľa hovoriť. Aby sme však pochopili dnešné námahy pri uskutočňovaní krásneho a náročného projektu lásky, akým je rodina, nemôžeme vynechať niekoľko úvah, lebo rodina je povolaná zjednocovať a rozlišovať všetky rozmery lásky – vášnivú a bratskú lásku, manželskú a synovskú nežnosť, eros a agapé.

Súlady zákona a lásky

Medzi tým, čo dnešná doba obrátila na ruby vyniká - z hľadiska lásky – odmietnutie lásky ako prikázania. To, že Boh dáva prikázanie, aby sme ho "milovali celým svojím srdcom, dušou, myslou a silou a svojho bližného ako seba samého" (Mk. 12, 30) sa mnohým našim súčasníkmi zdá ako niečo rozporuplné a neslobodné.

Prvá vec, ktorá nám vystupuje pred oči, a na ktorú naša doba zabúda, je to, že *láska je predmetom príkazu a zmysel príkazu je láska*. Akoby sa chcelo povedať: "pozrite, láska má svoje zákony a nepokúšajte sa ich vymyslieť sami; ale upokojte sa, srdcom zákona je v konečnom dôsledku láska"! V tomto príkaze sa zjavuje Boh, ktorý má úprimný záujem chrániť ľudskú lásku pred formami degradácie.

Na druhej strane, moderné myslenie, ktoré oddelilo zákon a lásku, má v sebe niečo diabolské: zdanlivo uprednostňuje spontánnosť lásky, ale v skutočnosti tým, že ju robí svojvoľnou a nestabilnou, umŕtvuje ju. Odmietaním evanjeliového paradoxu, ktorý zmieruje zákon a lásku, vstupujeme do lesa protirečení: láska, ktorá smeruje k putu, sa stáva netolerantnou voči akémukoľvek putu. Celá civilizácia tak vstupuje do tunela rozpakov: nadbytok v oblasti zákona a umŕtvovanie túžby v minulosti, vyprodukovalo neurotických, zgníavených a transgresívnych (prekračujúcich hranice) ľudí. Dnešok zase výrazným mankom v oblasti zákona dáva absolútnu slobodu túžbam, ktoré sa trhajú za všetkým, čo provokuje a takto produkuje ľudí s psychotickými sklonmi, neustále oscilujúcimi medzi kontrolou a stratou kontroly nad svojimi impulzmi, vzťahmi, udalosťami.

Jednota lásky k Bohu a bližnému

Druhým pokynom, ktorý pochádza z Božieho prikázania, je *jednota a asymetria medzi prvým a druhým prikázáním*. Na jednej strane celé Písmo jednomyselne potvrdzuje, že láska k Bohu je

neoddeliteľná od lásky k bližnému: jedno je základom druhého, druhé je ovocím, potvrdením a prehĺbením prvého.

Na druhej strane Písmo varuje, že láska k Bohu nie je na rovnakej úrovni ako láska k bližnému: človek nemôže milovať žiadne stvorenie tak, ako miluje Boha, bolo by to modlárstvo! Ježiš sa stavia proti otcovi, matke proti manželke, deťom, súrodencom, svokre, práve preto, aby chránil rodinné city; a vyjadruje to veľmi prísne: "Kto nemá v nenávisti svojho otca, matku, ženu, deti, bratov, dokonca aj svoj vlastný život, nemôže byť mojím učeníkom" (Lk. 14, 26). Ježiš vie, že naše úsilie udržať Boha na prvom mieste – aký je diskretný! – v porovnaní s ľudskými náklonnosťami je často také ťažkopádne. Preto hovorí: "Odteraz sa piati v dome rozdelia na troch proti dvom a dvoch proti trom; otec proti synovi a syn proti neveste a nevesta proti svokre" (Lk. 12, 53). Stručne povedané, ak sú ľudské city uprednostnené pred Božou láskou, jedna i druhá sa stráca. Inak sú z lásky požiadavky a smútky z ich nesplnenia, sú z nej slzy a bolesti.

Čiže konkrétne, pripisovať vlastné zlo rodičom, očakávať vlastné šťastie od partnera, projektovať vlastný úspech na svoje dieťa, to všetko sú formy modlárstva, ktoré umŕtvujú ľudí a ničia vzťahy. Naopak, keď a čím viac sa ľudia rozhodnú pre Boha a rozhodnú sa vo všetkom konať jeho vôľu, tým viac sa nachádzajú v sebe a medzi sebou: "Dostávajú stonásobne" (Mt. 19, 29)!

Poriadok lásky

Posledná vec, ktorú treba poznamenať, je, že *tri lásky (k Bohu, k blížnemu a k sebe), ktoré sú zahrnuté v prikázaní majú svoju presnú hierarchiu: láska k Bohu, k blížnemu, k sebe samému*. Posolstvo je jasné: primát Božej lásky oslobodzuje sebalásku z otroctva pýchy a egoizmu, otvára lásku k blížnemu odvahe a veľkodušnosti. Nie je preto prekvapujúce, že v spoločnosti, ako je tá naša, ktorá odsúva Božiu lásku na okraj a do centra kladie sebalásku – “staraj sa o seba”, “snaž sa milovať seba samého”, “nemôžeš milovať druhých, ak nemiluješ seba” – je láska k blížnemu tak škandalózne pošliapaná.

Áno, pretože keď celá spoločnosť hovorí o láske v zmysle sebarealizácie a vzťahového blahobytu, úspechu a spokojnosti, výsledok bude vždy nemilosrdne odlišný: slabé a narcistické identity, neschopné rozhodovať sa samy za seba a

zodpovedať sa za druhých; preto sú krehké vzťahy, slabá spolupatričnosť, uprednostňujú sa zmluvy na dobu určitú.

Kresťan sa bude pevne držať, pre dobro všetkých, toho minima a maxima, ktoré naznačuje slovo “láska”: *láska je dávať život, nie ho odmietiť, je to oddanosť a obeta!* Anezabúdajúc na správnu symetriu, pretože Boha možno a treba milovať nadovšetko, zatiaľ čo druhých treba milovať ako seba samých, inak sa láska stáva vlastníckou a posadnutou, stáva sa nadvládou a závislosťou. A na dôvažok: koľko mužov je servilných voči silnejším a agresívnym voči slabším! A koľko žien podlieha svojim deťom alebo sa tvári ako obeť.

Roberto Carelli SDB

(Fonte: Roberto Carelli – *Alfabeto Familiare*)

Saleziánski blahoslavení a svätí

29. október: *Michal Rua, Saleziánsky kňaz, blahoslavený*

Jedného dňa sa don Bosco zdôveril donovi Costamagnovi: “Keby mi Boh povedal: priprav sa na smrť; ale vyber si nástupcu, pretože nechcem, aby tvoja dielo skončilo; popros pre neho toľko milostí, cností, darov a chariziem, koľko uznáš za potrebné, a ja ti všetko udelím: uisťujem ťa, drahý Costamagna, že nebudem vedieť, o čo žiadať, pretože už všetko vidím v donovi Ruovi.”

Michal Rua sa narodila v Turíne 9. júna 1837 v chudobnej štvrti Borgo Dora. Jeho otec pracoval vo fabrike na výrobu zbraní a rodina žila v továrenskom byte. O niekoľko rokov zostala matka sama s dvoma deťmi. Po strate otca sa Miško často pozeral na robotníkov pri práci pred rozžeravenými pecami, v ktorých sa tavili delostrelecké hlavne. Boli to akési kasárne, kde chlapec navštevoval prvé dve triedy vzdelávania. Po tretej triede začal chodiť do školy Bratov kresťanských škôl, ktorých pred rokmi zavolať do štvrte Borgo markíz Tancredi z Barola, aby vyučovali deti robotníkov. Medzi školskými lavicami sa odohralo aj stretnutie s donom Boscom, ktorý v očiach chlapca vycítil niečo zvláštne. Vystrel ruku, ako to robil s mnohými chlapcami, a povedal: “Ty a ja si v živote podelíme všetko.” Tieto slová zostali vyryté v srdci Miška, ktorý si ho od toho dňa zvolil za svojho spovedníka. Tretia trieda bola posledná povinná trieda a keď sa ho “svätec mladých” spýtal,

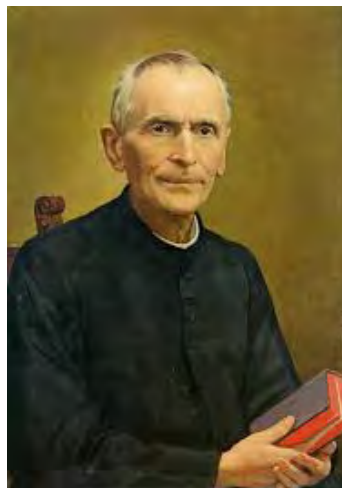
čo bude robiť nasledujúci rok, odpovedal, že ako sirote v továrni sľúbili jeho matke, že mu dajú prácu. Pre kňaza, ktorý rovnako skoro zostal bez otca, nebolo ťažké presvedčiť Michalovu matku, aby mu dovolila pokračovať v štúdiu, a Miško prišiel bývať na Valdocco. Na Valdoccu bývalo už viac ako päťsto chlapcov. Medzitým sa v jeho srdci zrodilo kňazské povolanie a 3. októbra 1852 dostal od svätca klerický habit v Becchi v Castelnouve. Nasledujúci rok bol výnimočný, pretože sa slávilo 400. výročie eucharistického zázraku. Don Bosco napísal pre túto príležitosť brožúru a jedného dňa, keď sa spolu prechádzali ulicami Turína, zo žartu predpovedal mladému Michalovi, že o päťdesiat rokov neskôr ju dá znovu vydať.

Dňa 26. januára 1854 don Bosco zhromaždil vo svojej izbe štyroch mladých spoločníkov, ktorí položili, možno nevedome, základy saleziánskej kongregácie. Na stretnutí boli prítomní Giovanni Cagliero a Michele Rua, ktorý mal na starosti vypracovanie “zápisnice”. Nerozluční priatelia patrili k najochotnejším, keď v auguste v meste vypukla epidémia cholery, ktorú pravdepodobne priniesli veteráni krymskej vojny. V najchudobnejších štvrtiach obaja štedro pomáhali chorým a Cagliero vážne ochorel. Spolupracoval s Dominikom Saviom na založení Družiny Nepoškvrnenej, bol vzorným

žiakom, apoštolom medzi svojimi spoločníkmi. 25. marca 1855 Michael zložil v izbe dona Bosca svoje prvé "sľuby": bol prvým saleziánom. Na Valdoccu boli obuvnícke, krajčírske a knihárske dielne. Mnoho mladých ľudí videlo, ako sa ich život zmenil. Niektorí sa mohli učiť, iní sa tam stretávali večer po práci, iní len v nedeľu. Michal sa stal hlavným spolupracovníkom svätca, napriek svojmu mladému veku. Získal si jeho úplnú dôveru, dokonca mu pomáhal pri prepisovaní návrhov jeho kníh, často v noci, okrádajúc sa o hodiny spánku. Cez deň chodil do oratória San Luigi neďaleko Porta Nuova, v oblasti plnej prisťahovalcov. Najviac marginalizovaní boli mladí ľudia, ktorí z odišli z alpských údolí do mesta hľadať prácu ako kominári. Rua, keď ich vyučoval katechizmus a učil základné predmety, spoznal i nekonečné príbehy o ich biede. Do Oratória chodil aj sv. Leonard Murialdo a blahoslavený Francesco Faà di Bruno. V novembri 1856, keď zomrela Margherita Occhiena, matka dona Bosca, Michal zavolať svoju matku, aby sa starala o chlapcov na Valdoccu. Pani Giovanna Maria to robila dvadsať rokov, až do svojej smrti. Navštevovať seminár v tých časoch, kvôli antiklerikálnym zákonom, nebolo ľahké, ale napriek tomu to tento mladý muž dokázal a mnohí jeho spoločníci študovali z jeho poznámok.

Vo februári 1858 don Bosco napísal Pravidlá kongregácie a jeho "dôveryhodný tajomník" strávil mnoho nocí kopírovaním jeho nerozlúštitel'ného rukopisu. Spoločne ich priniesli do Ríma na schválenie pápežovi Pia IX., ktorý ich vlastnou rukou opravil. Michal ich musel večer kopírovať, zatiaľ čo cez deň sprevádzal všade dona Bosca na stretnutiach s rôznymi osobnosťami. V nasledujúcom roku pápež oficiálne vyhlásil saleziánsku kongregáciu. Večer 18. decembra 1859, v deň zrodzenia Kongregácie, bol don Rua, deň predtým vysvätený za subdiakona, jednomyselne zvolený za spirituála. 29. júla 1860 bol Michal Rua vysvätený za kňaza. Na oltári prvej omše boli biele kvety darované kominármi oratória San Luigi. O tri roky neskôr bol vyslaný otvoriť prvý saleziánsky dom mimo Turína: malý seminár v Mirabello Monferrato. Zostal tam dva roky a vrátil sa do mesta, počas stavby chrámu Márie Pomocnice. Don Rua sa stal oporou mnohých aktivít, dokonca odpovedal aj na listy adresované donovi Boscovi. Pracoval nepretržite a v júli 1868 sa dokonca dostal do blízkosti smrti, keď ochorel na zápal pobrušnice. Keď ho lekári už nechávali zomrieť, náhle sa uzdravil, niektorí povedali, že na príhovor

dona Bosca. Medzi chlapcami z oratória sa zrodilo viac ako sedemsto rôznych rehoľných povolání. V tom roku boli práce na svätyni dokončené; v roku 1872 prvé dcéry Márie Pomocnice kresťanov zložili rehoľné sľuby; v roku 1875 odišli do Argentíny prví misionári pod vedením dona Cagliera. Neskôr sa zrodili saleziánski Spolupracovníci a Saleziánsky bulletin. Valdocco dosiahlo obrovské rozmery, zatiaľ čo v Ríme pápež Lev XIII. požiadal Kongregáciu o výstavbu Baziliky Najsvätejšieho Srdca. Don Bosco bol často na cestách do Francúzska a Španielska a don Rua bol po jeho boku. V roku 1884 sa zdravie dona Bosca zhoršovalo a bol to sám pápež, kto mu navrhol, aby premýšľal o nástupcovi. Dňa 7. novembra bol pápežom vymenovaný za vikára s právom nástupníctva. V noci z 30. na 31. januára 1888 v prítomnosti mnohých kňazov sprevádzal svätcovu ruku pri udeľovaní posledného požehnania. Potom zostal kľačať pred telom viac ako dve hodiny.

Don Rua, ktorý sa stal hlavným predstaveným Saleziánskej spoločnosti a prvým nástupcom dona Bosca, je jej verným interpretom, realizátorom, upevňovateľom a pokračovateľom charizmy vo všetkých jej dimenziách, s veľmi jasným cieľom od začiatku svojho mandátu: "Ďalšia myšlienka, ktorá mi zostala utkvela v pamäti, bola, že sa musíme považovať za veľmi šťastných, že sme deťmi takého Otca. Preto sa musíme starať o to, aby sme v príhodnom čase stále viac a viac rozvíjali diela, ktoré začal, aby sme verne nasledovali metódy, ktoré praktizoval a vyučoval, a v našom spôsobe reči a konania sa snažili napodobňovať vzor, ktorý nám Pán vo svojej добрote dal v ňom. Toto bude, ó najdrahší synovia, program, ktorý budem nasledovať vo svojom úrade; nech je to aj cieľom a úsilím každého saleziána."

Úrad, ktorý don Rua vykonával, bola predovšetkým **charizmatiké a príkladné vedenie**: Sám don Rua bol charizmatiký a príkladný, vládol dobrým príkladom, bol skutočným vzorom. On neprezentoval seba, ale dona Bosca a jeho charizmu vždy a všade: pred svojimi saleziánmi, pred Cirkvou a občianskou spoločnosťou. A môžeme povedať, že jeho múdre vedenie spoločnosti posilňovala ešte aj jeho svätosť a morálne vlastnosti.

Ovocím tejto animácie a riadenia boli nasledovné skutočnosti: **rozširovanie saleziánskych prítomností**, ktoré sa často otvárali v chudobe prostriedkov a

s nedostatkom personálu a často na miestach s veľmi ťažkým prostredím; *misijné výpravy* a účelom podporiť a plne rozvinúť už začaté diela, aj na založenie nových diel, najmä medzi národmi, ktoré ešte neboli evanjelizované. Počas 22 rokov svojej vlády don Rua zvýšil počet saleziánskych diel: zo 64 domov, ktoré boli v čase smrti dona Bosca v roku 1888, v roku 1910, keď don Rua zomieral, saleziáni pôsobili v 341 domoch.

Ďalším ovocím tohto pôsobenia, požehnaného zhora a podporovaného neúnavným úsilím, bol *rast povolání*. Neustály dôraz otca Ruu na pestovanie povolání urobil zo saleziánskych domov školu kresťanskej formácie, ktorá saleziánom často pripomínala ústredné jadro ich povolania, ich charizmu: ohromujúcu lásku k Bohu, ktorá sa premieňa na lásku k blížnemu. Pre otca Ruu dokonalosť každej saleziánskej práce spočíva v jej schopnosti podporovať povolania, čo je znakom vernosti charizme dona Bosca, ako aj znakom plodnosti saleziánskeho pastoračného a pedagogického systému. V čase smrti dona Bosca bolo 768 saleziánov; po smrti dona Ruu bolo 4001 saleziánov a 371 novicov. Táto práca na podpore povolání bola sprevádzaná stabilizovaním formačných procesov pomocou zriadenia formačných centier: noviciátov a filozofických a teologických študentských domov. Toto dielo riadenia a oživenia našlo svoj zdroj vo vernosti donovi Boscovi a jeho charizme prostredníctvom Stanov a Pravidiel, prežitej skúsenosti saleziánskeho komunitného života, priameho kontaktu s jeho spismi v origináli alebo v preklade a prístupu k tým, ktorí žili po jeho boku. Don Rua bol presvedčený, že naliehať na to, aby saleziáni žili v úzkom spoločenstve s osobou a príkladom dona Bosca je spoľahlivým prostriedkom na prekonanie individualizmu, izolácie a liberálnych tendencií, ktoré boli viditeľné vo vonkajšej spoločnosti, na posilnenie silného pocitu spolupatričnosti ku Kongregácii. Pomocou vzťahu k nemu sa usiloval vytvárať saleziánske komunity, ktoré sa modlia, žijú v súlade bratstva, sú apoštolské a to všetko pod vedením direktorov a pevne spojené s provinciálom, hlavným predstaveným a generálnou radou. Don Rua bol neúnavným misionárom, verným interpretom preventívneho systému. Cestoval stovky kilometrov a navštívil domy Kongregácie roztrúsené po celom svete a koordinoval ich ako jednu veľkú rodinu. Povedal, že jeho cesty ho prinútili vidieť "chudobu všade". Prvá veľká industrializácia prinútila roľníkov opustiť svoju pôdu za skromnú mzdu zarobenú v továrni po nekonečných dňoch práce. Saleziáni pomohli mnohým deťom z ulice,

otvorili oratóriá a školy, ktoré sa napriek svojej jednoduchosti rýchlo stali centrami prijatia a vzdelávania sa. Don Rua bol veľkým inovátorom v oblasti vzdelávania: okrem škôl, v ktorých zaviedol odborné kurzy, organizoval ubytovne a spoločenské kluby. Ako hlava Kongregácie sa úzkostlivo zaoberal administratívnymi záležitosťami, ktoré ho niekedy viedli k prísnosti voči svojim spolupracovníkom. Často si spomenul na slová, ktoré mu don Bosco povedal, keď bol ešte chlapec: "Budeš mať veľa práce".

V živote dona Ruu, okrem mnohých krásnych chvíľ a úspechov (v roku 1907 bol don Bosco vyhlásený za ctihodného, v roku 1908 bol dokončený rímsky kostol Santa Maria Liberatrice), určite nechýbali skúšky a ťažkosti. V roku 1896 antiklerikálna vláda Ekvádoru vyhnala saleziánov z krajiny; to isté sa stalo vo Francúzsku v roku 1902. V roku 1907 bolo v Ligúrii, vo Varazze, potrebné právnymi prostriedkami odpovedať na niekoľko ťažkých ohováraní proti Kongregácii. Slobodomurársky plán zlyhal a ohovárači museli utiecť do zahraničia. Zdravie dona Ruu však bolo vážne ohrozené. Pod ťarchou rokov bol pripútaný na lôžko. Zomrel v noci z 5. na 6. apríla 1910 a potichu odriekal strelnú modlitbu, ktorú ho ako chlapca naučil don Bosco: "Drahá Matka, Panna Mária, daj, aby som si zachránil moju dušu". "Druhý otec saleziánskej rodiny" bol pochovaný vedľa svojho učiteľa. Pavol VI. ho blahorečil 29. októbra 1972 a uviedol: "Saleziánska rodina [...] má svoj pôvod v Donovi Boscovi, ale kontinuitu v Donovi Ruovi [...]. Z príkladu svätca urobil školu, jeho Pravidlá duchom, jeho svätosť vzorom [...]. Don Rua utvoril tradíciu." Jeho hrob je teraz uctievaný v krypte Baziliky Márie Pomocnice kresťanov v Turíne.

Modlitba

Bože, náš Otec,

blahoslavenému Michaelovi Ruovi, kňazovi, duchovnému dedičovi sv. Jána Bosca, si dal schopnosť formovať mladých ľudí na tvoj božský obraz; daj nám, povolaným vychovávať mládež, aby sme ohlasovali pravú tvár Krista, tvojho Syna.

Prosíme ťa, osláv svojho služobníka a udelil nám na jeho príhovor milosť, o ktorú ťa prosíme ...

Skrze Krista, nášho Pána.

Amen.

Pierluigi Cameroni, SDB

(Fonte: Pierluigi Cameroni - Come stelle nel cielo)

2. Da mihi animas v ADMA: obrana kresťanskej viery

Poslušný motto "Da mihi animas" inšpirovanému Duchom Svätým, don Bosco založil združenie veriacich laikov ADMA na obranu kresťanskej viery ľudových vrstiev, pričom osobitnými príjemcami sú mladí a najchudobnejší.

V duchu spoločenstva s Cirkvou a saleziánskou rodinou, prostredníctvom znovuobjavenia nového prorockého, kňazského a kráľovského povedomia laikov, chce ADMA podporovať formáciu a dozrievanie laikov tým, že navrhuje:

- **Cestu pevného kresťanského duchovného života prístupnú všetkým vekovým kategóriám** ktorá sa zameriava na osobný vzťah s Ježišom v Eucharistii pod materinským vedením Márie Pomocnice kresťanov, prostredníctvom modlitby, účasti na sviatostiach a katechéze;
- **integrálnu ľudskú formáciu v súlade preventívnym systémom**, podporovanú rozvojom kresťanských cností, ktorá sa overuje vo vzťahoch s druhými a v zodpovednom preberaní povinností svojho stavu. Nastavili sme formačné cesty Združenia, počnúc tými, ktoré ponúka Cirkev a saleziánska rodina a najmä Heslo hlavného predstaveného.

Mária nás pozýva, aby sme v spoločenstve s celou Cirkvou bránili a živili vieru rodiny, živnej bunky spoločnosti a Cirkvi, "kolísky", kde sa učíme robiť prvé kroky výchovy k láske, počnúc najdôležitejšími vzťahmi.

V tejto chvíli veľkého zmätku sa ako laici cítime povolání byť nielen objektom (ktorý prijíma), ale aj subjektom (ktorí koná) evanjelizáciu. Preto chceme podporovať cesty, ktoré pomáhajú manželom prežívať krásu manželstva s radosťou a výchovu detí so zrelosťou, čo je v prvom rade ich úloha. Pozorne sa pozerajme na všetky mladé rodiny, na rodiny s dospievajúcimi deťmi, s otvorenou víziou, v počúvaní, schopnými pochopiť znamenia doby, prijímať a včleňovať.

Staráme sa o rodinu v otvorenej perspektíve, načúvajú, schopní čítať znamenia čias a obraciame sa na všetkých dospelých, ktorí chcú začleniť vieru do každodenného života v saleziánskom duchu, ako čestní občania a dobrí kresťania. Z medzigeneračného hľadiska si ceníme skúsenosti

a múdrosť starších ľudí, aktívne ich zapájame do komunitnej cesty a ponúkame im príležitosti naplno prežiť túto svoju životnú fázu.

Všímame si mladých ľudí, aby sme im ponúkli cesty ľudskej a kresťanskej formácie, pričom osobitnú pozornosť venujeme spolupráci so saleziánmi, oratóriom alebo referenčným centrom. Sprevádzanie zreých dospelých, ktorí svedčia o kráse rôznych povolání k láske v Cirkvi – kňazov, zasvätených osôb a manželských párov – je cestou, ktorú sme objavili ako prinášajúcu ovocie.

Pozerajme sa aj na mladých ľudí, so srdcom saleziána. Obraciame sa však hlavne na dospelú časť saleziánskej rodiny, s medzigeneračným pohľadom na celú rodinu. Preto je naša starostlivosť o najmenších (deti a maloletých) v prvom rade ako súčasť rodiny. Aktivity Združenia ADMA pre mladých ľudí by preto nemali byť ani tak zamerané na vytváranie samostatných mládežníckych skupín, ale skôr na spojenectvá, ktoré môžu prispieť - v centrách, v oratóriách, v Saleziánskom mládežníckom hnutí – k budovaniu vzťahov pre mladých ľudí. V tomto kontexte môžeme ako ADMA ponúknuť mladým náš rozmer eucharistickej a mariánskej skupiny a pozornosť na pestovanie priestorov na modlitbu a stretnutie sa s Pánom, starostlivosť o vnútro. Tieto formatívne návrhy by mali mať pomocný a komplementárny charakter a z času na čas nájsť najvhodnejšiu formu spoločenstva – stretnutia/ tábory a stretnutia – aby pomohli mladým ľuďom prehĺbiť ich vzťah s Ježišom a Máriou.

Osobitná pozornosť sa venuje vzdelávaniu nových členov. Vypracovali sme pre nich brožúru a vydali sme sa na ročnú cestu pod vedením tímu laikov a kňazov. Okrem toho, že táto cesta dáva pochopiť, aké

bohatstvo je patriť do Združenia, má za cieľ priviesť k oceneniu krásy daru, ktorým je prijatie Márie do svojho života, ako to urobil sv. Ján, a podeliť sa o milosti, ktoré členovia denne s vďačnosťou prijímajú. Úsilie o výchovu sa nevyčerpáva v apoštoláte

združenia: s radosťou si všímame, že mnohé skupiny vo svete, nasledujúc inšpirácie Ducha Svätého, sa snažia odpovedať aj na mnohé iné potreby, ako je napr. boj proti chudobe.

Usmernenia

Spomienka na Máriu pomocnicu kresťanov 24. dňa v mesiaci: *Usmernenia*

con gli occhi di Maria:

Per la commemorazione di Maria Ausiliatrice nella giornata del 24 di ogni mese si propone come linea guida un'ora di preghiera per meditare la vita di Gesù

- **Vyloženie Najsvätejšej sviatosti.**

- **Modlitba ruženca** s mesačným modlitebným úmyslom pápeža Františka.
- **Na začiatku každého tajomstva** vyslovte tajomstvo a pozorne čítajte evanjelium.
- **Na konci ruženca** vyzvite účastníkov, aby vyjadrili slobodné modlitebné úmysly.
- **Na záver saleziánske slovko na dobrú noc** (maximálne 5 minút).
- **Je dôležité odporučiť sviatosť** spovede na začiatku chvíle modlitby.
- **Modlitba je sprevádzaná hudbou.**

Rodinná kronika

Mjanmarsko: ADMA začala pôsobiť v krajine

V stredu dňa 24. júla 2024 bol v Mjanmarsku založené Združenie Márie Pomocnice kresťanov (ADMA). Prvých 66 členov zložilo v ten deň svoje prísľuby. Slávnostná ceremónia sa konala v Sanktuárii Márie Pomocnice kresťanov v saleziánskom diele „Don Bosco-Nazaret“ v Anisakane a predsedal jej predstavený saleziánskej provincie Mjanmarska (MYM) don Bosco Nyi Nyi, ktorému asistoval delegát pre saleziánsku rodinu don John Gam Seng. Počas slávnosti boli každému členovi odovzdané odznaky, pravidlá, preukazy a uniformy združenia. Zároveň s nimi, sa aj v iných mestách krajiny, veľký počet laikov pripravuje na vstup do združenia. ADMA je štvrtou skupinou Saleziánskej rodiny v Mjanmarsku.

Duchovné cvičenia Materského strediska ADMA

V sobotu 17. augusta sa skončili letné duchovné cvičenia Materského strediska ADMA v Turíne, ktorých témou bola myšlienka: „Lampou mojich krokov je tvoje slovo“. Dni rekollecií sa konali v júli vo Valdoccu a od 28. júla do 17. augusta v saleziánskom dome Pracharbon vo Val d'Ayas (údolie Val d'Aosta),

a boli rozdelené do 5 turnusov. Zúčastnilo sa na nich takmer 500 ľudí rôznych vekových kategórií a stavov: rodiny s malými deťmi a tínedžermi, dospelí a starší ľudia, čím sa zdôraznilo poslanie Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) ponúkať možnosť medzigeneračného stretávania a vzdelávania, v

rámci ktorého sa ľudia, ktorí prechádzajú rôznymi fázami života, môžu navzájom obohacovať a kráčať spolu, spojení spoločnou vierou v Ježiša a zverením sa Márii Pomocnici kresťanov. Katechézy viedli s veľkou starostlivosťou a hĺbkou don Gabriel de Jesus Cruz Trejo, duchovný animátor Materskej ADMA, don Michele Molinar SDB provinciálny vikár saleziánov z Piemontu a Valle d'Aosta, don Roberto Carelli SDB profesor teológie, don Pierluigi Cameroni generálny postulátor pre kauzy svätých saleziánskej rodiny.

Neoceniteľná bola aj prítomnosť sestier: Lucrecie Uribe Duque, Dcéry Márie Pomocnice, delegátky pre saleziánsku rodinu, a sestry Marileny Balcet, radkyne

Materského strediska ADMA, ktoré sprevádzali účastníkov a pomáhali vytvárať atmosféru priateľstva a zdieľania.

Kongres Márie Pomocnice vo Fatime

Na 9. medzinárodnom kongrese Márie Pomocnice kresťanov, ktorý sa konal koncom augusta vo Fatime, sa zišlo viac ako 1300 účastníkov zo 44 krajín, vrátane kňazov a laikov. Bol to dôležitý moment reflexie, ktorý zdôraznil univerzálnosť mariánskej úcty a význam Márie v živote saleziánskej rodiny. Don Andrea Bozzolo, rektor Pápežskej saleziánskej univerzity v Ríme, predstavil „deväťročný sen“ dona Bosca ako symbol saleziánskeho povolania a poslania. Prednášajúci vnímal skúsenosť sna dona Bosca ako Božie zjavenie, ktoré hlboko formovalo jeho život a poslanie. Vo svojom sne don Bosco vidí mladých ľudí na veľkom nádvorí, ktoré je symbolom výchovného poslania, ktoré mu bude zverené. Zjavenie kristologickej postavy a prítomnosť Márie Pomocnice kresťanov odhaľujú potrebu „starostlivého“ a „usmerňujúceho“ prístupu k mladým ľuďom, zdôraznil páter Bozzolo.

„Misia dona Bosca je pozvaním premieňať nemožné na možné prostredníctvom viery a poslušnosti, odhaľujúc paradoxný charakter božského povolania, kde svetlo pravdy často sprevádza nejasnosť a neistota,“ vysvetlil.

Na záver páter Bozzolo zdôraznil, že skutočná výchova a premena sa musí uskutočňovať prostredníctvom vlídnosti a láskavosti, a nie prostredníctvom represíí a trestov. „Preventívny systém dona Bosca je inšpirovaný týmto prístupom, ktorý odráža dôležitosť dobroty a lásky pri formácii mladých ľudí, čo je ústredný princíp saleziánskej pedagogiky a kresťanskej praxe,“ zdôraznil don Juan José Bartolomé, salezián s titulom z teológie

a doktorátom zo Svätého písma.

Vo svojej prezentácii na tému „Mária z Nazareta, učiteľka v umení rozlišovania“ salezián na niekoľkých biblických úryvkoch vyzdvihol Máriinu cestu od narodenia Ježiša až po jej dospievanie. Pri skúmaní Máriinho povolania ako vzoru viery a poslušnosti Božej vôli poznamenal: „Predtým, ako si vyvolila Boha, musela prijať, že Boh si vyvolil ju; (...) tí, ktorí si uvedomujú, že sú povolaní, sa cítia byť ním milostivo obdarovaní; tak ako Mária, nájsť svoje povolanie znamená nájsť Božiu milosť.“

Nová rubrika: *Odpovede Materského strediska ADMA*

Na žiadosť jedného z našich čitateľov vznikla nová rubrika „*l'Adma primaria risponde*“ (*Odpovede Materského strediska ADMA*), ktorá ponúka pohľady na otázky všeobecného zamerania. Každý, kto nám chce navrhnúť tému alebo otázku, nám môže dať vedieť na e-mailovú adresu adma@admadonbosco.org

Svätá omša za zosnulých členov združenia ADMA

Každý 24. deň v mesiaci sa v Bazilike Márie Pomocnice kresťanov v Turíne o 9.00 hod. slávi zádušná svätá omša za všetkých zosnulých členov združenia ADMA z celého sveta.

Úmysel modlitieb na tento mesiac

Za plačúcu zem

Chceme zjednotiť modlitby všetkých skupín ADMA na celom svete na úmysel pápeža Františka.

Za spoločnú misiu

Modlime sa, aby si Cirkev naďalej a v každom smere udržiavala synodálny štýl v duchu spoločnej zodpovednosti. Aby podporovala spoluúčasť, spoločenstvo a spoločnú misiu kňazov, rehoľníkov i laikov.